

REDAKCIJAS SLEJA

Saule vairs nespīd, lai liecinātu par brīvo vasaru, bet gan par 2025./2026. mācību gadu, kas var pavērt jaunas durvis ikvienam - ikvienam, kurš ir gatavs meklēt atbildes ne tikai grāmatās, bet arī pats sevī. Bieži tas tiek atstāts ēnā, jo, kamēr zināšanas ir uzsvārs skolā, šis dzīves posms veido ikviena jaunieša uzskatus, vērtības un palīdz meklēt savu ceļu.

Jaunajiem ģimnāzistiem vēl visas emocijas un pavērsieni priekšā. Viņi vēl mazo sēkliņu stāda, kura beigās izaugs par skaistu ziedu, bet, protams, atkarībā no tā, cik liels darbs, pacietība un rūpes tiks ieguldīts. Un rūpes ne tikai pret apkārtni pasauli un darāmo darbu, bet arī pret sevi, jo būt laipnam pret sevi ir drosmīgākais, ko cilvēks var darīt.

Divpadsmitie šo drosmi pilnveidos ģimnāzijā pēdējo gadu. Turpmākajos mēnešos uztraukums, spriedze un pārbaudījumi stāties viņiem priekšā. Tomēr arī drūmos mākoņus apspīd saule, tumsā vienmēr var atrast gaismu, un pēc lietis parādās varavīksne. Galu galā - panākumi un laime neseko tiem, kas stāv malā.

To palīdz sasniegt arī cerība, iedvesma un miers, ko dāvā zaļā krāsa, kura iekrāsojusi šo mācību gadu. Un šī krāsa mūs harmoniski pavada cauri negaidītai strauimei.

Lai jaunais un zināmais savijas pārsteidzošā brīnumā, un lai mēs katrs atrodam līdzsvaru starp to, kas esam, un to, par ko vēl kļūstam!

*Foto no personīgā arhīva
Paula Ozola (12.a)*

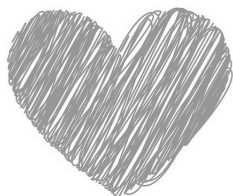
Mīluma pilns PALDIES

5.oktobrī ir īpaša diena, kad sakām sirsnīgu paldies mūsu skolotājiem, jo visā pasaulē tiek atzīmēta Starptautiskā skolotāju diena, kas pēc UNESCO iniciatīvas 1994.gadā tika pasludināta par starptautisku svinamo dienu. UNESCO šajā dienā īpaši uzsver skolotāju nozīmīgo lomu izglītības kvalitātes nodrošināšanā visos izglītības līmeņos.

Skolotājs nav tikai profesija. Tā ir apņemšanās dienu pēc dienas nesavtīgi dot, reizēm nesāņemot atpakaļ, bet ticot, ka tas, ko iedevi, kādreiz atmaksāsies.

Skolotājs ir kā cilvēks agrās rīta stundās ar lukturi miglā. Rāda citiem ceļu, pat nezinot, kurp tas ved tālāk.

Paldies

darbu, pūlēm un sapratni tika rakstīti un nosūtīti vēstulēs. Izstāde ļāva ielūkoties skolotāju bērnības sapņos. Skolotāju dienas koncertā novēlējām katram skolotājam sajaut, ka viņa darbs ir nozīmīgs.

Paldies, ka vienmēr esat atsaucīgi, saprotoši, pat visgrūtākajos brīžos!

*Attēls no interneta dzīlēm
Sibilla Jankauska (9.a)*

ĪSZIŅAS

- 1.septembris – pirmā skolas diena Madonas Valsts ģimnāzijā. Jauns sākums jaunam darba cēlienam.
- 8.septembris Skolēnu padome sanāk uz pirmo sēdi.
- 10.septembris lielā Foto diena, kad mirklis tiek iemūžināts atmiņām.
- 19.septembrī 3 ģimnāzijas komandas piedalās patriotiski audzinošās sacensībās „Karoga svētki”, kas norisinās jau 27.reizi pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājās „Liepsalās”. Visas 3 komandas godalgoto vidū.
- Šogad lasīšanas veicināšanas programmā „Bērnu, jauniešu, vecāku žūrija 2025” iesaistīsies 7.a un 10.a klase.
- 26.septembrī arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni un skolotāji iesaistījās sociālā akcijā „Dažādo kurpju diena”.
- 29.septembris – 2.oktobris – trakulīgā Fukšu nedēļa.
- Septembrī un oktobrī Madonas Valsts ģimnāzijas sportiskākie jaunieši ar augstiem rezultātiem piedalās novada vieglatlētikas sacensībās un rudens krosā.
- 9.oktobris – skolotāju dienai veltīts pasākums „Pastkartes no bērnības”.
- Oktobrī skolā notiek akcija - uzdevini īpašu grāmatu ar personīgu ierakstu LNB Tautas grāmatu plauktam.
- Oktobrī ģimnāzijā notiek dažādas Dzīvnieku aizsardzības dienai veltītas aktivitātes „Dod, ķepu draugs”. 30.oktobrī skolā viesojas mini zoodārzs.
- No 20.oktobra līdz 24.oktobrim Erasmus+ akreditācijas projekta aktivitātēs uz Portugāli devusies Madonas Valsts ģimnāzijas komanda – 6 skolēni un 2 pedagogi.

Viviāna Ribakova-Roledere (12.a)

Emocijām piepildīti svētki

Šī gada vasarā norisinājās XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki. Lielākie bērnu un jauniešu svētki pulcēja tūkstošiem dziedātāju un dejojāju no visas Latvijas un diasporas. Svētki klātienē nebija notikuši jau desmit gadus, tāpēc šogad tie ieguva īpašu vietu arī Madonas Valsts ģimnāzijas jauniešu sirdīs. Gan pašiem mazākajiem, gan arī jau vecākiem skolēniem dalība svētkos bija ne tikai fiziski, bet arī emocionāli liels izaicinājums. Tā bija smaga un nogurdinoša pieredze. Agrie rīti un vēlie vakari pavadīti mēģinājumos, padarīja dalībniekus stiprākus, saliedētākus un apņēmīgākus. Pieredzē dalās Madonas Valsts ģimnāzijas jauktā kora dalībnieki:

Linda Putniņa (9.b): „Man visspilgtākā atmiņā palicis noslēguma koncerts, tomēr nevaru aizmirst arī notikumu, kad kora diriģents Oskars lasīja pasaciņu, stāvēdams uz galda, jo neviens nevarēja iemigt. *Dziesmiņi* man patika, bija ļoti jautri, pirmajā nedēļā pēc svētkiem bija tāds atvieglojums, bet otrajā nedēļā man sāka svētku emociju pietrūkt.

Es pat vienreiz nosapņoju, ka esmu uz Mežaparka skatuves.”

Helvijs Zeps (12.b): „Spilgtākā atmiņa noteikti ir pats koncerts, jo es Dziesmu svētkos piedalījos pirmo reizi. Noteikti brauktu vēl, ja būtu iespēja. Man vienkārši patīk dziedāt, un visvairāk man pietrūkst tās emocijas — gan kamēr bija jādzied, gan no brīvā laika ar citiem.”

Diāna Rudene (11.c): „Korī esmu dziedājusi jau no mazākajām klasēm, un Dziesmu svētki bija sen gaidīts notikums, kas diemžēl vienreiz jau nenotika covid-19 dēļ. Šī iemesla dēļ gaidīju šos svētkus. No *dziesmiņiem* visvairāk pietrūkst tās emocijas un piederības, kopības izjūta, ko tie deva. Tā bija tiešām brīnišķīgi pavadīta nedēļa ar skolasbiedriem un draugiem, kura mūžam paliks atmiņā. Mana mīļākā dziesma? Lai gan tā nebija mūsu kora grāmatā, dziesmai „Saulīte” ir īpaša vieta manā sirdī, jo tā bija viena no pirmajām dziesmām, ko es dziedāju korī un ar to es iepazīnu kora burvību.”

Elīza Celmiņa (10.c): „Man bija iespēja izvēlēties, vai Dziesmu svētkos piedalīties ar Madonas Jāņa Norviļa mūzikas skolas kori vai MVĢ jaukto kori. Es izvēlējos tieši skolas kori, jo korī dzied daudz manu draugu un es varēju piedzīvot daudz vairāk brīnišķīgu emociju, iegūt jaukas atmiņas. Tā arī bija. Mana mīļākā dziesma no repertuāra ir „Dumpinieku popūrijs”, jo, lai gan sākumā tā šķita diezgan sarežģīta, dziedot to kopā ar koriem no visas Latvijas, izjūtas bija vienkārši fenomenālas. Varēja ļoti labi just dažādas emocijas katrā no dziesmas daļām un iegūt tik pozitīvu enerģiju no tām.”

Mūsu skolu svētkos pārstāvēja ne tikai dziedātāji, bet arī dejojāji. Par svētkos aizvadīto nedēļu katram „Vidzemes” dejojājam ir palikušas savas emocijas un atmiņas:

Alekss Kozulis (12.b): „Lai gan uz Dziesmu svētkiem devos ne pirmo reizi, šī pavisam noteikti paliks prātā

visspilgtāk. Manuprāt, mums izteikti paveicās, jo skolā, kurā mēs uzturējamies, nebija daudz svētku dalībnieku, tāpēc rindas nekur neveidojās. Neskatoties uz nogurumu un grūtajiem mēģinājumiem, kolektīva ietvaros uzturējam patīkamu un jauktu atmosfēru. Diemžēl biju apbēdināts, ka negaisa dēļ tika pārtraukts koncerts un daudz deju mums nebija iespējas izdejo. Katrā ziņā man ir palikušas neskaitāmas patīkamas atmiņas, kuras vēl ilgi virsies prātā.”

Lelde Cielaka (10.b): „Lai gūtu patieso svētku sajūtu, tā ir jāizjūt pašam, sadzīvojot ar grūto un priecājoties par labo. Mēģinājumi bija gari un nogurdinoši, turklāt koncertos saule sildīja pamatīgi, taču tas mūs nebūt neapturēja baudīt kopā pavadītos brīžus. Dienās, kad pēc mēģinājumiem vēl bija palikusi kripata enerģijas, kopā devāmies pastaigās pa Rīgu, kas šajā nedēļā bija pilna ar svētku dalībniekiem no visiem Latvijas novadiem. Nedēļa tika noslēgta ar svinīgo gājienienu pa Brīvības ielu, kuras malas bija pārpildītas ar skatītājiem un atbalstītājiem. Redzot lielo cilvēku pūli, sapratu, ka svētkos aizvadīto nedēļu nevarētu iedomāties labāku.”

Rihards Udrass (12.c): „Lai gan svētku nedēļa bija pilna ar patīkamiem notikumiem, kurus visus nemaz nav iespējams saskaitīt, visspilgtākā atmiņā man ir palicis deju noslēguma koncerta fināls. Pēc koncerta aizvadīšanas visi kolektīvi sastājās uz lielā laukuma plecu pie pleca, lai kopīgi nodejotu fināla deju, pēc kuras sekoja svinības kolektīva ietvaros. Redzot kolektīva dalībniekus birdinām prieka asaras, es sajutu milzīgu gandarījuma sajūtu par paveikto, kā arī priecājos, ka svētkus varēju aizvadīt tieši ar šiem cilvēkiem. Īpaši vēlos pieminēt fantastisko noslēguma gājienienu, kas kalpoja kā lielisks noslēgums tik veiksmīgi aizvadītai nedēļai”.

Foto no kolektīvu arhīviem

Laura Pavlovskā (11.c)

Artūrs Audže (12.b)

Trīs mēneši bez skolas

Trīs mēneši bez zvana un kontroldarbiem, skolas soma aizsviesta vistālākajā kaktā, prātā tikai saule, draugi un gulēšana līdz pusdienlaikam... Ko tad īsti dara 8.klases skolēni, kad beidzot vairs nav jāmacās? Kāds ceļoja, kāds devās uz nometnēm, kāds varbūt pat izlasīja grāmatu:

Karļina Petrova (8.a): „Es pavadīju vasaru ar saviem draugiem un ģimeni, braucu uz daudz nometnēm.”

Raitis Banga (8.a): „Es darīju parastas lietas, ko vasarā dara, - peldējos, ēdu šašliku un čipsus, braukājos ar velosipēdu.”

Artis Hveckovičs (8.a): „Pavadīju vasaru ļoti labi. Darīju visu ko - spēlēju spēles, darīju lauku darbus, darīju mājas darbus un gatavojos skolai.”

Rolands Druvaskalns (8.a): „Es spēlēju basketbolu, ceļoju pa Eiropu un arī spēlēju orķestrī.”

Estere Rizga (8.a): „Es ceļoju, devos ārā ar draugiem, sportoju, biju Dziesmu svētkos.”

Līva Vanaga (8.b): „Es savu vasaru pavadīju daudz nometnēs un pie jūras Saulkrastos.”

Vasara daudziem ir laiks, kad ir iespēja atpūsties, ceļot un pievērsties lietām, kam gada laikā neatliek

laika. Šie trīs mēneši pait ātri, bet daudziem tā ir gada mīļākā daļa. Arī šogad jaunieši vasaru pavadījuši dažādi. Strādājot, atklājot jaunas vietas, piedaloties dažādos pasākumos vai vienkārši slinkojot mājās.

Leldes Cielakas (10.b) vasara nav bijusi garlaicīga, tā bija piepildīta ar piedzīvojumiem un aizraujošiem mirkļiem: „Šī vasara man bija piepildīta ar daudz un dažādiem notikumiem. Noteikti varu teikt, ka tā bija atmiņā paliekoša vasara. Tā bija atšķirīga no citām, jo man bija 9.klases izlaidums, kā arī pabeidzu sporta skolu. Kopā ar deju kolektīvu devāmies laivu braucienā pa Aivieksti un piedalījāmies Dziesmu un deju svētkos. Mans mērķis šajā vasarā bija pēc iespējas mazāk laika pavadīt mājās, ko es arī īstenoju, jo vasaras dienas pavadīju ar draugiem un ģimeni. Vairāk laika pavadīju ar draugiem, apmeklēju koncertus, kā arī citus pasākumus. No šīs vasaras man visvairāk pietrūks visu pasākumu, jo šovasar to patiešām bija daudz.”

Katram vasara pagājusi citādi, bet svarīgākais ir tas, ka tā sniedz daudz emociju, ko saglabāt atmiņās.

Laura Krampe (9.b)
Edvards Bruzguls (8.a)

No skolas sola piedzīvojumos

Agrā skolas rītā 11.c klase pulcējas pie skolas durvīm, lai brauktu ekskursijā uz Rīgu.

Pirmā pietura mūsu maršrutā bija Rīgas Stradiņa universitātes Anatomijas un antropoloģijas institūts (AAI) jeb anatomikums. Anatomikumā varēja redzēt visu, kas ir saistīts ar cilvēka organismu, ķermeni — sākot no galvaskausa un beidzot ar iekšējiem orgāniem. Kāds var teikt, ka bija mazliet biedējoši, bet dažiem tomēr patika. Pirms nākamās aktivitātes mums tika dots nedaudz brīvā laika.

Izlaušanās istaba -jautrs veids, kā pavadīt laiku, vai ne? Mēs sadalījāmies grupās, un katra komanda izvēlējās savu izlaušanās istabu, no kurienes gribētu mēģināt tikt ārā. Kāds izvēlējās spēli par Padomju Rīgu, kāds par Šerloku Holmsu un kāds par Hariju Poteru. **Enija Stalidzāne** dalījās pieredzē: „Bija fantastiski. No sākuma biju apjukusi, kāpēc bija tik maza istaba. Bet, iedziļinoties spēlē, es iegāju azartā, un tas laiks pagāja tik ātri. Man patika, ka mēs varējām sadarboties ar pārējiem klasesbiedriem. Bija komandu darbs, un nebija tā, ka kāds izdarītu uzdevumu viens un ietu tālāk”. Komandas uzvarēja un zaudēja, bet jaunas atmiņas ieguva visi.

Nākamais pieturas punkts bija Ādažos — Ādažu čipsu ražotne. Bija diezgan garšīga pieredze, jo varēja izmēģināt visas garšas, kuras kārojas. Bija iespēja ar virtuālās realitātes brillēm redzēt, kā tiek ražoti čipsi, kā arī pašiem pagatavot čipsus ar savu sapņu garšu. **Simona Garā** atzina: „Man ļoti patika ekskursija uz čipsu ražotni—bija interesanti redzēt, kā top garšīgie čipsi no kartupeļiem līdz gatavam produktam. *Visforšāk* bija tas,

ka varējām paši eksperimentēt, izveidot savas garšas čipsus un nobaudīt tos. Tā bija jautra pieredze, ko noteikti gribētu atkārtot.”

Lai gan bija jautri un interesanti, bet bija ātri jābrauc mājās, jo bija jāgatavojas fizikas pārbaudes darbam, kas notika nākamajā dienā. Lielu, lielu paldies par interesanto ekskursiju gribam teikt mūs fantastiskajai skolotājai Aijai Sīlei!

Foto no 11.c klases arhīva
Laura Pavlovskā (11.c)

Jāmācās domāt ķīmiski

Bieži 7.klasē dzirdēta draudīga frāze: „Pagaidām visi mācību priekšmeti vienkārši, kad sāksiet mācīties ķīmiju, tad tik redzēsiet.” Tāpēc nolēmām, ka ķīmija būs mazāk biedējoša, ja aprunāsimies ar Madonas Valsts ģimnāzijas ķīmijas skolotāju Evu Pētersoni.

Skolotāja Eva vēlējas kļūt tieši par ķīmijas skolotāju, jo, pirmkārt, viņai pašai skolas laikā paveikās ķīmija, varēja palīdzēt saviem klasesbiedriem, otrkārt, viņas mamma arī bija ķīmijas skolotāja, un tas ķīmijas gēns jau ir nodots. Ja Eva nekļūtu par ķīmijas skolotāju, tad viņa noteikti būtu terapeite. Kopā par ķīmijas skolotāju nostrādāti 27 gadi, no tiem septiņi Madonas Valsts ģimnāzijā. Madonas Valsts ģimnāzijā skolotājam vislabāk patīk ķīmijas kabinets, jo tam ir laba aura.

Ķīmija ir noderīga, jo tā palīdz izprast, kas notiek apkārt mums gan dabā, gan ikdienā. Pateicoties ķīmijai, mēs zinām, kā veidojas vielas, kāpēc notiek reakcijas un kā tās izmantot savā labā. Ķīmijas zināšanas noderēs tiem, kuri mācīsies par ārstiem, vides speciālistiem. Pēc skolotājas Evas domām, nav vienas interesantākās tēmas ķīmijā, jo katrā klasē ir savs interesantais. Mācot ķīmiju, vislielākais izaicinājums ir iemācīt skolēniem ķīmiski domāt. Viņaspriekš, skolēnus motivē mācīties ķīmiju padziļināti tas, ka ķīmija ir ikdienas dzīvē visapkārt. Ja Eva Pētersone varētu likt lietā savas ķīmijas zināšanas, tad visvairāk vēlētos izgudrot tādas zāles, lai cilvēki neslimotu.

Absolvents Dāvis, kurš beidza Madonas Valsts ģimnāziju 2015.gadā, atzīst, ka ķīmijas stundās ir patīcis praktiski darboties ar mēģenēm un veikt eksperimentus, redzēt kā reaģē

dažādas lietas gan ar skābekli, gan ūdeni. Dāvis uzsver, ka ķīmikālijas mēdz būt dažādas un dzīvē ķīmijā apgūtais var būt noderīgs, piemēram, gan pasargāt sevi, gan savu veselību no toksiskām, viegli uzliesmojošām un indīgām vielām. Dāvis atklāj, ka ķīmijā 8.klasē iemāca pamatus, kurus vēlāk nepieciešams izmantot 12.klasē —gan vielu nosaukumi, gan periodiskā tabula ir pats pamats tam, ko vēlāk var apgūt padziļināti 12.klasē.

8.b klases skolniece Kristīne Pelse pastāstīja, ka viņai ķīmijas stundās patīk mācīties par dažādām vielām un to īpašībām. Patīk arī risināt uzdevumus un uzzināt, kā notiek ķīmiskās reakcijas.

Ķīmijas stunda 8.klasē atšķiras no 12.klases - 8. klasē mācās pašus pamatus, vielas, to īpašības, vienkāršas reakcijas un drošību laboratorijā. Savukārt 12.klasē ķīmija ir daudz dziļāka, tur pēta sarežģītākas reakcijas, organisko ķīmiju, aprēķinus un vielu uzbūvi atomu līmenī.

Skolotāja Eva ārpus darba laika iecienījusi garas pastaigas ar suni un grāmatu lasīšanu. Viņai ļoti patīk dzīvnieki, un viņa šobrīd kopā ar pulciņu „Jaunie ķīmiķi un dabas draugi” organizē Dzīvnieku aizsardzības dienai veltītas aktivitātes, kas norit visa oktobra mēneša garumā. Šogad uz Madonas Valsts ģimnāziju uzaicināts arī mini zoodārzs. Arī skolotājam mājās ir dzīvnieki: suns Džeris, ar segvārdu Blēdis, un 2 kaķi — Lūsis un Pipariņš.

Sonora Viņaude (8.b)
Sofija Bakmane (8.b)

MVĢ domu mākonis

Jaunajam mācību gadam sākoties, Madonas Valsts ģimnāzijā ir jūtams radošums un pārliecība. Gan tie, kuri turpina savas mācību gaitas šajā skolā, gan jaunieši, kuri sper pirmos soļus ģimnāzijas dzīvē, ir apņēmības pilni veidot saliedētu un draudzīgu vidi. Katru gadu skolā tiek izvirzīti jauni mērķi un uzdevumi mācību darbā, tomēr arī labsajūtu un prieku nedrīkst atstāt ēnā. Skolēnu padome ir tā, kas tos izceļ gaismā.

Skolēnu padomes mērķis vienmēr ir bijis uzklaut skolēnu vēlmes, tās izvērtēt un īstenot. Tā skatās uz lielo bildi, visu skolu, tāpēc efektīva komunikācija ir visa pamats. Šeit neiederas konkurence, bet gan prasme sadarboties un pilnveidoties. Ikviens balss - klusa vai skaļa - ir vērtība, ko padomes darbā ņem vērā, lai ikvienam būtu prieks sastrādāties.

Šogad Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu padomē aktīvi darbojas 50 skolēni. Salīdzinot ar pagājušo gadu, tas ir milzīgs pieaugums. Jāpiemin arī tas, ka ir ievēlēti jauni sektoru vadītāji, kuri ir gatavi izaicinājumiem un radošām idejām.

Mēs visi varam tikai lepoties un novērtēt šo iniciatīvu, jo darbs kopā ir ne tikai pozitīvas izjūtas, bet arī izaugsme un produktivitāte.

Jautājām skolēnu padomes vadītājai **Laumai Riekstiņai (12.a)**, vai kā skolēnu pašpārvaldes prezidente ir kādas atziņas par pagājušā gada skolēnu padomes darbību un vai ir nepieciešama kāda jauna kārtība, lai rezultāti un sadarbība būtu vēl labāka? Lauma pastāstīja:

„Pagājušais gads man ļoti labi parādīja, cik nozīmīga ir sadarbība un komandas sajūta. Kad katrs jūtas iesaistīts, sadzirdēts un zina savu lomu, darbi norit daudz veiksmīgāk, un idejas ātrāk pārtop īstenotos pasākumos. Mēs iemācījāmies labāk sadalīt pienākumus, atbalstīt viens otru un būt atvērti

jaunām idejām.

Lai darbi noritētu vēl efektīvāk arī šogad, esam neapmierināti ar pašpārvaldes kārtību — sapulces tagad notiek katru nedēļu (pat tad, ja nav jāpieņem svarīgi lēmumi vai jānodod svarīga informācija). Tas palīdz mums ātrāk reaģēt uz notiekošo un efektīvāk strādāt pie idejām. Turklāt lielāku uzsvaru liekam ne tikai uz informācijas nodošanu un svarīgu jautājumu pārrunāšanu, bet arī uz komandas saliedēšanu. Izmantojam dažādas neformālās izglītības metodes — aktivitātes, spēles, diskusijas —, kas palīdz labāk iepazīt vienu otru un stiprina pašpārvaldes komandu. Tas padara mūsu darbu ne tikai produktīvāku, bet arī daudz patīkamāku.

Vēlamies arī vairāk sadarboties ar citu skolu pašpārvaldēm, lai varētu dalīties pieredzē, gūt jaunas idejas. Šobrīd plānojam braucienu uz Ernsta Glika Alūksnes Valsts ģimnāziju, ar kuru jau pagājušajā gadā izveidojām ļoti labu sadarbību.

Liela uzmanība ir pievērsta tuvojošajiem pasākumiem. Strādājam pie uzveduma. Laiks pirms šiem pasākumiem vienmēr *padomītei* ir saspringts un pilns ar darbiem, bet tieši tāpēc mēs liekam arī lielu uzsvaru uz visu iesaisti un komandas saliedēšanu, lai šie darbi tiktu izdarīti laikā un bez steigas, efektīvi un lai paši būtu laimīgi par izdarīto.”

Lūdzām iespaidos dalīties arī skolēnu padomes jauno dalībnieku **Jāni Jankovski (10.a)**: „Skolēnu padome ir atsaucīga, kas man ļoti patīk. Tā padara mani pozitīvāku. Es vēlos vairāk sadraudzēties un izbaudīt laiku. Pasākumu organizēšanā vēl negribu iesaistīties. Es tagad vēlos uzzināt vairāk, kā te viss notiek. Un tikai varbūt tad kaut ko organizēšu. Protams, palīdzēt es palīdzēšu.”

Paula Ozola (12.a)

Par Fukšiem 2025

Kā jau katru gadu, Madonas Valsts ģimnāzijas 12.klases skolēni sagaida 7. un 10.klasi ar iesvētībām, kuras ir neatkārtojamas un paliks katra ģimnāzista atmiņā visu gadu. Fukši ir ne tikai nedēļa, kuras laikā skolēni var izpausties ar spilgtu un neierasto apģērbu, bet arī iespēja saliedēties un vairāk iepazīt jauno klasi.

Šajā nedēļā skola pārtop par masku balli. Tēpi, kurus varēja sastapt skolas gaitenīs, lika pasmieties, un padarīja visu fukšu procesu interesantāku. „Redzēju ļoti interesantus kostīmus un tēlus, pat tādus, par kuriem nemaz neiedomātos, ka kāds tā apģērbsies! Īpaši atmiņā palikuši Ompa-Lumpas no filmas „Willie Wonka”. Manuprāt, šogad fukšu tēmas bija interesantas,” stāsta 10.a klases skolniece **Alise Dafne Rulle**.

10.klasē šie daudziem ir jau otrie fukši, tāpēc ekspektācijas ir krietni augstākas. 10.c klases skolniece **Tina Vogina** stāsta: „Kopumā man šī gada fukši šķita ļoti izdevušies un labi saplānoti. Tēmas bija ļoti interesantas un daudzpusīgas, mana mīļākā diena bija pirmdiena, kad tēma bija „Tim Burton daiļrade”, bija interesanti redzēt, kādus tēlus citi atveidoja un pašai radīt sava apģērba detaļas. Gan katras dienas, gan pašu iesvētību uzdevumi bija radoši un aizraujoši, lai gan mūsu klasei šķita, ka iesvētības varēja būt pat mazliet trakākas.”

Bet, protams, katrā piedzīvojumā ir savi izaicinājumi, un bija brīži, kad iesvētības sagādāja grūtības, piemēram, **Alise Dafne Rulle** atzīst: „Vistrakāk mums gāja pirmajā dienā, kad bija jāprezentē klases karogs. Mēs bijām paši pirmie, un tas noteikti piešķīra spriedzi. Vienai meitenei pat nolauza nagu un vēl vienai uzsita degunu, bet līdz pašām beigām turējāmies kopā un atbalstījām viens otru.”

Nedēļa, kurā ir tik daudz emociju, radošuma un kopā būšanas, atstāj neizdzēšamas pēdas. „Fukšu nedēļu es noteikti atcerēšos kā neaizmirstamu un jautru pieredzi, kurā satuvinājos ar jaunajiem klasesbiedriem. Iesvētības saliedēja mūsu klasi,” uzsvēra 10.b klases skolniece **Agate Liepiņa**.

Kopumā šis pasākums tiešām saliedēja katru klasi, un lika mums visiem kopīgo nākotni ģimnāzijā. Tagad dodamies ģimnāzista ceļā pilnīgi sagatavoti visiem pārbaudījumiem, ko sastapsim. Ar nepacietību gaidām, kad pēc 3 gadiem arī mēs varēsim uzņemt jaunus skolēnus mūsu skolā.

Foto no 10.b klases arhīva
Elza Džuljeta Berga (10.b)

Fukši nav tikai nozīmīgs notikums 7. un 10.klašu skolēniem – tas ir arī jauns un aizraujošs piedzīvojums mums, divpadsmitajiem. Ar siltām atmiņām un patīkamām emocijām mums bija tas gods turpināt skolas tradīciju, iesvētīt jaunus skolēnus un vienlaikus radīt neaizmirstamus mirkļus arī pašiem savā starpā.

Mēs, divpadsmitie, esam patiesi gandarīti par ieguldīto darbu un kopīgi paveikto. Uzdevumi šogad bija radoši, interesanti un, kā daudzi atzina, pat vēl aizraujošāki nekā tie, ko piedzīvojām paši savās iesvētībās. Īpaši svarīga bija sadarbība un iniciatīva – katrs pielika savu roku, lai pasākums izdotos tik krāsains un jautrs, kāds tas bija, tādu pasākumu būtu gribējuši arī paši, kaut gan arī savas iesvētības padarījām īpašas un neaizmirstamas.

Protams, varbūt varējām būt nedaudz organizētāki, bet kopumā viss izdevās tieši tā, kā cerējām – ar radošumu, pārstiegumiem un sirsnīgu noskaņu. Mēs bijām priecīgi, ka neviens neiebilda pret uzdevumiem, pat tiem, kas sākumā varēja šķist apstrīdami – visi uztvēra notiekošo ar smaidu un labu humoru.

Paši divpadsmitie uzskata, ka Fukšu garu vislabāk iemieso tie, kuri drosmīgi saģērbjas un *ieiet lomās*, jo tieši tas padara visu īpašāku, jautrāku un patiesi skaistu. Šī tradīcija mums visiem ir nozīmīga – tā vieno, saliedē un atgādina, cik *forši* ir būt kopā, svinēt un radīt atmiņas, kas paliks ilgi pēc skolas beigšanas. Kā arī atsvaidzināt atmiņu par to, cik paši reiz bijām nedroši, bet piedzīvojumus alkstoši.

Kristiāna Kartušina (12.a)

Par saliedētu klases kolektīvu

Skolas mācību gadu 11.a klase iesāka aktīvi – ar kārtīgu piedzīvojumu un smiekliem. 4.septembra rītā klase devās uz Cesvaini, lai kopā izbaudītu saliedēšanās pārgājienu.

Ceļā visus pavadīja gan jautras sarunas, gan instruktoru atklātie izglītojošie fakti, gan arī skaļi smiekli. Viens no neaizmirstamākajiem pārgājiena brīžiem, kad ikvienam nācās brist upē – jā, pilnīgi nopietni, zeķes bija slapjas. Nācās pārvarēt paugurus, nogāzušos kokus, kukaiņu uzmācību, akmeņus, kā arī vēlmi padoties. Tomēr mēs turējāmies kopā, sniedzām viens otram palīdzīgu roku un neļāvām nevienam nokārt degunu.

Protams, ceļš nebija viegls – bija daudz pārbaudījumu gan kājām, gan pacietībai. Taču turpinājam virzīties uz

mērķi. Un kas bija mērķis? Desas, protams. Kad pārgājiena noslēgumā beidzot tika aizkurts ugunskurss un sāka čurkstēt desas uz pašizgatavotajiem iesmiem, pārņēma gandarījuma izjūta. Ēdām gardu muti, dalījāmies iespaidos, sildījāmies pie ugunsкура un sapratām – mēs kā klase tiešām esam kļuvuši tuvāki. Citējot mūsu klases audzīti: „LAI DZĪVO DESAS!”

Pēc pārgājiena klasesbiedri atzina, ka „klases pārgājiens bija superīgs!”, „Izcils piedzīvojums klasei!”, „Pārgājiens mūs saliedēja vairāk – tagad esam kā viena liela ģimenīte!”

Foto no 11.a klases arhīva
Loreta Ilonda Lazdiņa (11.a)

Amerikā viss ir citādi

Kopš šī mācību gada sākuma Madonas Valsts ģimnāzijas 10.c klases skolniece **Helēna Roštoka** devusies īpašā piedzīvojumā – viņa piedalās skolēnu apmaiņas programmā un savu ikdienu pavadā ASV, Floridas štatā.

Helēna stāsta, ka dzīve tur ir pavisam citāda, bet ļoti skaista: „Šeit vienmēr spīd saule, un pludmale ir pavisam tuvu. Cilvēki ir smaidīgi, atvērti un draudzīgi – tas padara dzīvi daudz vieglāku.” Viņa jūtas labi un atzīst, ka dzīve Amerikā ir ļoti patīkama: „Esmu jau sen iejutusies. Ir daudz jaunu, brīnišķīgu draugu gan no Amerikas, gan no citām pasaules valstīm, par ko esmu ļoti priecīga.”

Kā norāda Helēna, skolas dzīve Amerikā atšķiras, nekā pierasts Latvijā. Katru dienu viņai ir vienas un tās pašas stundas, katra 48 minūtes gara. „Sākumā bija grūti pie tā pierast, bet tagad jau esmu iejutusies,” viņa stāsta. Mācības prasa lielu atbildību, jo gala atzīmi sastāda 60% testi un 40% ikdienas darbs klasē. „Klasē gandrīz katru dienu ir jāpilda dažādi uzdevumi, un esmu vienā no gudrākajām klasēm – *honors* –, tāpēc jāmacās cītīgi katru dienu.”

Viņas pirmie iespaidi par Ameriku bijuši spilgti un atmiņā paliekoši. „Kad braucām no lidostas, blakus mašīnā ieraudzīju vadītāju ar kovboju cepuri. Tajā brīdī sapratu – jā, es tiešām esmu Amerikā!” stāsta Helēna. Tagad viņa visvairāk izbauda amerikāņu dzīvesprieku un brīvību: „Cilvēki prot atpūsties un vienmēr izdomā kaut ko interesantu – piemēram,

piektdienu vakaros pilsētā notiek tirdziņš ar izklaidēm un saldējuma degustācijām.”

Helēna visvairāk ilgojas pēc mājās gatavota ēdiena, ģimenes un draugiem: „Cenšos par to tik ļoti nedomāt un izbaudīt katru brīdi šeit, kamēr vēl to varu!”

Šī gada laikā Helēna vēlas apskatīt pēc iespējas vairāk vietu un pavadīt daudz laika kopā ar jaunajiem Amerikas draugiem: „Šeit ir tik daudz brīnišķīgu un skaistu vietu, ko redzēt. Vēlos apskatīt, cik vien daudz ir iespējams!”

Foto Helēna ar savu viesģimeni, no personīgā arhīva Sindija Kolomeģina (10.c)

Ciemos uz kaimiņzemi Lietuvu

23.septembra agrā rītā Madonas Valsts ģimnāzijas 12.klases un daži citu klašu pārstāvji uzsāka ceļu uz Lietuvu. Mūsu pirmā pietura bija Traķu ezerpils – gleznaina pils uz salas, ko ieskauj ezeri. Gida pavadībā uzzinājām par Traķu un Lietuvas vēsturi.

Tālāk devāmies uz mūsu galamērķi Druskininkiem – kūrorta pilsētu Lietuvas dienvidos. Skaistu panorāmu virs koku galotnēm vērojām no gaisa vagoniņa. Tā galapunktā apskatījām Sniega arēnu – vienīgo iekštelpu slēpošanas halli Baltijā, kur ziemas aktivitātes pieejamas visu gadu. Vakarā baudījām Druskininku SPA centra baseinus un burbuļvannas.

Nākamo dienu sākām ar Lietuvas tradicionālā deserta- šakotis - meistarklasi, kur piedalījāmies gatavošanas procesā un, protams, arī to nogaršojām. Muzejā apskatījām arī teju 4m augstu šakoti, kas guvis Ginesa rekordu.

Tālāk devāmies uz Merkines piramīdu, kas tika izveidota lūgšanām, pozitīvas enerģijas un garīgās pieredzes iegūšanai. Stikla kupola akustika ļāva iegremdēties piramīdas veidotāja Povilas Žēkas dziedājumā.

Dienas turpinājumā uzkāpām 26m augstajā Merkines skatu tornī, no kura paveras skats uz Nemunas upi, mežiem un apkārtnējiem ciemiem. Mūsu noslēdzošais “apskates objekts” bija tirdzniecības centrs *Akropole* Viļņā.

Šī ekskursija bija divpadsmito pēdējā kopīgā ekskursija, un tā „iesildīja” mūsu pēdējo gadu ģimnāzijā. Kopīgs izbrauciens bija kā neliels atelpas brīdis pirms lielajiem dzīves soļiem un atgādināja, cik vērtīgi ir šie kopīgie mirkli pirms katrs dodas uz savu pusi.

Ance Caune (12.c): „Es izbaudīju ceļojumu uz Lietuvu un iespēju apskatīt mūsu kaimiņvalsti tuvāk. Lai gan ceļā pavadītais laiks bija garš, to izbaudīju ar lielisku kompāniju. No apskates punktiem visvairāk man patika Traķu pils un

šakotis darbnīca, jo iepazinu gan Lietuvas vēsturi, gan virtuvi. Sanāca krietni gaidīt dažas no aktivitātēm, bet pārsvarā izbaidīju visu ekskursiju. Žēl, ka nenopirku vairāk suvenīrus.”

Dagmāra Tropa (12.c): „Man atmiņā ļoti palikusi slēpošanas arēna – neticami, ka tur var slēpot arī vasarā. Druskininki šķita skaista un mierīga pilsēta, tāpēc būtu lieliski, ja būtu bijusi vēl viena diena, lai vairāk redzētu tās šarmu.”

Eduards Bukovskis (12.b): „Bija jautri pavadīts laiks ar klasesbiedriem, draugiem. Bija arī interesanti uzzināt jaunas lietas par mūsu kaimiņvalsts kultūru un vēsturi. Kopumā laba ekskursija.”

Foto no 12.c klases arhīva Madara Paula Eglīte (12.c)

„The American Dream” meklējumos

11.b klases skolniece **Alīna Aizpuriete** šogad ir devusies FLEX apmaiņas programmā uz šarmanto ASV. Intervējam Alīnu, lai uzzinātu par viņas pirmajiem diviem mēnešiem jaunajās mājās.

Kā Tu nolēmi pieteikties FLEX programmai un doties uz ASV? Kāds bija pieteikšanās process un sajūtas tās laikā?

— Es izdomāju pieteikties programmai diezgan spontāni. Ja godīgi, tikai tādēļ, ka draudzene arī pieteicās. Pieteikšanās process bija garš un grūts. Tā laikā piedzīvoju neskaitāmi daudz eseju, interviju un dokumentu aizpildīšanu. Pieteikšanās sākās jau 2024.gada oktobrī un noslēdzās vien maijā. Es zināju, ka spēju labi runāt angļu valodā, to arī izmantoju. Noteikti bija stress, bet tas atmaksājās, jo pēc uzņemšanas programmā es jutos lieliski, pat īsti neaizdomājos par to. Šķiet, istās sajūtas nāca tad, kad jau biju Rīgas viesnīcā pirms lidojuma. Tad uznāca pārdomas, raizes par braukšanu un stress.

Cik ilgi Tu būsi ASV?

— Desmit mēnešus, līdz 2026.gada vasaras sākumam.

Kādas ir sajūtas pēc diviem nodzīvotiem mēnešiem ASV?

— Ir ļoti grūti aptvert, ka septembris jau ir noslēdzies un esmu šeit divus mēnešus. Kad tā padomāju, tad liekas, ka neko neesmu šeit paveikusi, bet īstenībā ir noticis tik daudz kas. Skolā jau ir paveikts daudz darbu, ir iepazīti daudzi cilvēki un iegūtas jau vairākas atmiņas!

Kā Tev klājas jaunajā skolā?

— Skola man sākumā nepatika, taču ar laiku sapratu, ka nav tik slikti un skola tomēr ir ļoti interesanta. Man ir iespēja mācīties spēlēt ģitāru kā mācību stundu, mācos arī franču valodu, kas ir jauka, jo mācāmies mēs ar radošu pieeju, pārsvarā caur spēlēm. *Forši* ir arī veidot dažādus projektus dabaszinību stundai. Pagaidām lielākās problēmas man ir ar Amerikas literatūru, to var pielīdzināt mūsu latviešu valodas un literatūras stundām, tikai, protams, ar vairāk šķēršļiem, jo dažreiz traucē valodas barjera, taču skolotāja to saprot un dod man iespēju izmantot palīgtekstus. Pārsvarā skola man ļoti patīk, grūtāk ir tikt līdzīgi maniem klasesbiedriem Latvijā, taču mācības abās skolās spēju savienot diezgan labi. Jaunā skola noteikti arī pārsteidza - šeit drošībai tiek pievērsta liela uzmanība.

Mums skolā ir ļoti daudz apsardzes, dienas laikā no skolas iziet nevar, starpbrīžos ir vien 5 minūtes, lai tiktu no klases uz klasi - un ne vairāk.

Vai kaut kas pietrūkst no Latvijas?

— Kvass un šašliks — tas man noteikti pietrūkst! Bet, nopietnāk runājot, man ļoti pietrūkst ģimenes un skolas. Skolā man, protams, nepietrūkst stundas, bet gan mani draugi, atmiņas un pat skolotājas. Man ļoti pietrūkst, ka starpbrīžos varēja aizskriet uz veikalu vai vienkārši iziet ārā. Dažreiz ienāk prātā arī graviņa, kas pavērās pa skolas logiem, un, protams, man pietrūkst arī mana klase un lieliskā Skolēnu padome.

Vai esi pamanījusi, kādas ir atšķirības, dzīvojot ASV vai Latvijā?

— Jā, šeit viss ir milzīgs. Veikali, skola, pilsētas, viss ļoti atšķiras no Latvijas. Esmu pamanījusi, ka Latvijā cilvēki ir atvērtāki, un gaiss ir svaigāks.

Vai, Tavuprāt, šāds apmaiņas gads citā valstī ir tā vērts?

— Noteikti, jā. Sākumā man bija šaubas, bet tagad es varu teikt, ka ir lieliski un tādu iespēju nevajadzētu laist garām. Šeit noteikti ir ko apskatīt, izjust un atklāt. Kā blakus efektu esmu pamanījusi, ka atpalienu Latvijas matemātikā, taču angļu valoda man ļoti uzlabojas. Skola Latvijā, protams, ir iekavēta, taču to es vairāk sajūtīšu tikai nākamgad. Ir nedaudz grūtāk arī komunicēt ar cilvēkiem Latvijā, droši vien laika starpības dēļ.

Foto Alīnas no personīgā arhīva
Alise Sidorenko (11.b)

11.b izzinošā ekskursija

Jau pašā mācību gada sākumā, 19.septembrī, 11.b klase devās izzinošā ekskursijā uz Rīgu.

Pirmā pietura bija Eiropas valodu festivāls, kas šogad norisinājās Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Tur bija iespējams iepazīties ar vairākām valodām: pie novietotajiem stendiem varēja iepazīt skandināvu, romāņu, ģermāņu, slāvu un, protams, baltu valodu saimju valodas. Lai padarītu šo valodu iepazīšanu jautrāku, bija sagatavotas mazas, jautras aktivitātes. Vienā no tām bija iedoti vairāki vārdi no norvēģu, zviedru un dāņu valodas, kas bija pielīmēti pie plastmasas bumbiņām, un tie jāiemet pareizajā spainītī, zinot vai minot, no kuras valodas vārds ir. Pēc visām aktivitātēm jau bijām mazliet izsalkuši un bija iespēja turpat paēst bibliotēkas kafējnīcā!

Nākamā pietura bija Modes muzejs, kur mums stāstīja par to, kā mode veidojusies, kā tā ir ietekmējusi mūs un pasauli. Visinteresantākā lieta šajā muzejā noteikti bija izstāžu apskate ar gidu. Bija iespēja redzēt dažādu gadsimtu apģērbus aiz izgaismotajiem stikliem. „Man visvairāk patika izstāde, kur parādīja 20.gadsimta 20-to gadu stilu ar visām kleitām un pērļu kaklarotām. Tiešām izskatījās fantastiski un skaisti, kā īstā veco laiku filmā,” pastāstīja **Undīne Caune**.

„Es atceros vislabāk 60.gadu modi, tur bija parādītas vairāk hipiju drēbes un varēja redzēt lielu atšķirību pagājušo laiku apģērbā no mūsdienām. Vēl *forši* bija tas, ka pat disko bumba ar visām gaismām parādījās!” saka **Alise Sidorenko**.

Pēdējā vieta, kur pietājām, bija Rīgas Stradiņa universitātes Anatomijas muzejs. Anatomikumā bija redzams viss par un ap cilvēka anatomiju. Šajā muzejā mēs arī bijām kopā ar gidu, kas mums pastāstīja ļoti, ļoti daudz par to, kā īstenībā cilvēka ķermenis strādā - ar visiem iekšējo orgānu piemēriem, kas brīžiem bija mazliet baisi. Šajā muzejā ir arī iespēja mākslinieka vadībā uzzīmēt galvaskausu, bet diemžēl mums nesanāca šo aktivitāti paveikt, jo mākslinieks bija saslimis. Lai gan jāmin, ka daži skati tiešām bija ļoti baisi un bija bailīgi uz atsevišķiem muzeja eksponātiem skatīties. Tas ir vēl trakāk kā labākajās šausmu filmās!

Ekskursiju noslēdzām ar brīvo laiku Vecrīgā, kur mēs varējām pēc savas izvēles paēst vai ieiet veikalos nopirkt kādus suvenīrus. Beigās ekskursija izdevās veiksmīga un pat ļoti, ļoti izzinoša, un visiem šķita ļoti interesanta.

Elza Žvagina (11.b)

Pozitīvā 7.a klase

Mēs, 7.a klase, esam nelielā skaitā, bet ļoti enerģiski. Kopā klasē esam 13 - mūsu veiksmīgais skaits! Un nu jau oficiāli esam ģimnāzisti – 4 meitenes un 9 zēni, kuri godam izturējuši fukšu iesvētības.

Mūsu klase atrodas pašā ģimnāzijas augšstāvā, 402. kabinetā, kur valda vizuālā māksla un radošums. Tur ir arī debešķīgs skats uz Madonu, kā mūsu pilsētā saka – „Esam augstāk!”

Lielākā daļa 7.a klases skolēnu ir no Madonas, bet ir arī tādi, kas uz mācībām ik dienu brauc no Bērzaunes, Sauleskalna un arī Sarkanu pagasta. Mēs kā klase esam aktīvi, jautri, runātīgi un draudzīgi! Mēs esam arī lieli kārummīļi, jo labprāt ikdienu padarām saldaču ar kādu konfekti un ne tikai svētku reizēs.

7.a klases skolēniem brīvajā laikā vislabāk patīk nodarboties ar zīmēšanu, dejošanu un sportošanu. Vēl mums izcili izdevās paslēpt fukšu karogu! Nelepojames, bet šad tad sanāk arī mazliet nokaitināt skolotājus, bet solam augt un laboties!

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Roberts Gusts Grasis (7.a)*

Aktīvā 7.b

Septītajā “b” ir sanākuši labākie no visām Madonas novada pusēm. Pilna ar talantīgiem skolēniem, kuri dara ko var, ja vien grib. Drosmīgi un draudzīgi. Starp mums var viegli atrast sportistus, mūziķus, dziedātājus un pat dejojājus. Klase jau pirmajos skolas mēnešos devusies uz Rīgu atbalstīt klasesbiedrenes Līzeti Liepiņu un Tabitu Kušneri TV spēlē „Gudrs, vēl gudrāks”.

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Pēteris Zariņš (7.b)*

7.c labāk kopā

Šogad 7.c klasē mācības uzsāka 15 skolēni no Madonas, Mārcienas, Bērzaunes, Sauleskalna, Cēsaines, Lazdonas, Prāulienas un Zelgauskas.

Mēs esam mērķtiecīgi, talantīgi, zinātkāri, draudzīgi un pozitīvi. Mūsu klase ir patiesi interesanta, katram ir savs talants un savi vaļasprieki, piemēram, māksla, sports un mūzika. Visvairāk mums patīk strādāt grupās vai visai klasei kopā, tā palīdzot viens otram un daloties katrs ar savu ideju.

Mūsu klases atmosfēra ir draudzīga un pozitīva, un katrs skolēns zina, ka var kļūdīties un nebaidīties no tā, ka tiks nepieņemts vai neizprasts.

Parasti, ienākot jaunā skolā, skolēni jūtas satraukušies un bailīgi. 1.septembrī mēs bijām priecīgi uzsākt mācību gadu gandrīz tādā pašā kolektīvā kā pagājušogad, kas mazināja satraukumu, jo kopā dalījāmies šajā pieredzē, līdz ar to jutāmies drošāk.

Par skolas tradīcijām, piemēram, fukšiem, mēs jau zinājām, jo citi skolēni no skolas jau bija par tiem stāstījuši. Fukšos mums gāja labi, tāpēc ka bijām sagatavojušies.

Mums ir lieliska klases skolotāja Eva Pētersone, kas jau no 1.septembra radīja patīkamu un draudzīgu atmosfēru. Esam pārliecinājušies, ka viņa ir ne tikai jauka un draudzīga, bet arī izpalīdzīga un atbalstoša.

Uz skolotāju dienu mēs vēlējāmies iepriecināt skolotājas, tāpēc visi kopīgi izlēmām izveidot katrai skolotājai vēstulīti, kurā uzrakstījām kādu labu novēlējumu.

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Sabīne Zenčonoka (7.c)*

10.a mozaīka

10.a - mūsu klases kolektīvs ir kā daudzkrāsaina mozaīka, kas sastāv no 22 gabaliņiem, un tās centrā - mūsu atbalstošā audzinātāja Sandra Sinele.

Klasē esam 14 meitenes un 8 zēni. Nākam no Madonas, Degumniekiem, Lubānas, Murmastienes, Bērzaunes, Jaunkalsnavas, Dzelzavas, Vestienas, Ērgļiem, Pļaviņām un Vecpiebalgas.

Pirmajās skolas nedēļās cenšamies pierast viens pie otra un atrast savu vietu skolā un klasē. Esam tikpat dažādi kā vietas, no kurām nākam - sportisti, mūziķi mākslinieki -, pārstāvam teju visas Izglītības un zinātnes ministrijas apakšnozares, izņemot kosmosu, bet varētu sacīt, ka tas mums ir galvās. Tomēr kopā spējam būt vienoti dažādībā, gluži kā Eiropas Savienības moto.

Mēs nebaidāmies kļūdīties, bet gan apzināmies savas kļūdas un esam gatavi no tām mācīties. Katrs esam nozīmīga mūsu mazās mozaīkas daļa, tāpēc cenšamies turēties kopā un būt saliedēti, lai mozaīka būtu nestricināma un vienmēr spoži mirdzētu mūsu panākumu saulē.

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Elīza Kurcalte (10.a)*

Beļāunieciņi no 10.b

10.b šogad ir piepildīta ar unikāliem un aktīviem jauniešiem. Mums katram ir kaut kas, ar ko varam palīdzēt pilnveidot mūsu klasi, tas var būt kāda muzikālais, sportiskais vai mākslinieciskais talants, vai arī organizēšanas un plānošanas prasmes. Esam sanākuši kopā no dažādiem Latvijas nostūriem, ir pievienojušies skolēni, kas pirms tam mācījušies Lubānā, Ķeipenē, Pļaviņās, Daugmalē un Līgatnē.

Kad pajautāju klasesbiedrenei Emīlijai Barinskai, kā viņa jūtas mūsu klasē, viņa atbildēja: „Sajūtas ir divejādas. No vienas puses ir interesanti, ka ir tik daudz jaunu cilvēku, jauni viedokļi un idejas. Bet no otras puses, sadarbība var būt izaicinošāka, jo katram ir savs skatījums un pieeja, bet katrai klasei ir savi izaicinājumi. Uzskatu, ka tie mūs padarīs tikai stiprākus kā klasi. Pamazām sāku pierast pie lielā cilvēku skaita un jūtu, ka mēs katrs kļūsim vēl atvērtāki un komunikablāki.”

Mācāmies kopā tikai divus mēnešus, bet jau spējam efektīvi izpildīt uzdevumus, pasmieties un atbalstīt viens otru.

Esam lielākie fani mūsu audzinātājai Emeritai Beļāunieci, kuras foto esam gatavi iekļaut katrā mūsu plakātā un karoģā. Izmantoju iespēju pajautāt arī viņai, kādas ir skolotājas domas par kuplo klases kolektīvu, viņa atbildēja: „Priecājos par visiem, kas ir izvēlējušies Madonas Valsts ģimnāziju. Par tiem, kas jau šeit mācījās, priecājos tāpēc, ka izvēlējas pārbaudītas vērtības ar pilnīgu apzināšanos par to, kas viņus sagaida. Par 8 jaunajiem, kuri vairs nemaz nav „jaunie”, jo fukšu posmu jau godam pārvarēja, priecājos vēl vairāk, jo viņiem tomēr bija jāiebrien nezināmajā. Liels prieks, ka visi ir gatavi iesaistīties un sevi pierādīt visdažādākajās aktivitātēs un, cerams, arī mācībās. Cipars 27 izskatās ļoti cerīgs. Lielāks skaits rada lielāku konkurenci, un līdz ar to arī straujāku attīstību.”

Esam pārliecināti, ka ar laiku kļūsim vēl saliedētāki un piepildīsim šīs skolas gaiteņus ar pozitīvām čalām un idejām!

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Anete Jete Breča, 10.b*

Vienkārši - 10.c

10.c klasē mācās 25 skolēni, bet mūsu sirdīs esam 26, jo Helēnu, kas šogad izvēlējusies mācīties apmaiņas programmā Amerikā, vēl joprojām uzskatam par daļu no mūsu klases. Klasē mācās 16 meitenes un 10 puīši, kurus virza uz mērķi audzinātāja Aiva Šmugā. Mums pievienojās 11 jauni skolēni no dažādām skolām, piemēram, Dzelzavas pamatskola, Barkavas pamatskola, un Dzērbenes vispārīgizglītojošās un mūzikas pamatskola.

Klases skolēni ir ļoti dažādi, bet visus mūs vieno eksaktās zinātnes- matemātika, fizika, ķīmija, bioloģija, ģeogrāfija. Lai arī klase ir vairāk vērsta uz eksaktām zinātnēm, klase tik un tā ir gan radoša, gan sportiska. Daudzi klasesbiedri nodarbojas ar sportu vai mākslu. Puīšu vidū vispopulārākais sporta veids ir futbols, bet meiteņu - biatlons.

Septembra sākumā jaunpienācēji bija klusi, bet tagad viņi ir daudz drošāki. Klase pēc fukšiem ir daudz saliedētāka un vienotāka.

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Ulla Luīze Zelča (10.c)*

2025

Ceļš turpinās pat tad, kad vienas durvis ir aizvērtas

Mēs katrs sasniegsim to brīdi, kad būs jāšķiras no skolas un jādodas tālākajās dzīves gaitās, ļaujoties jauniem piedzīvojumiem. Un tāpēc, lai tas periods neliktos tik noslēpumains, mēs aptaujājām Madonas Valsts ģimnāzijas absolventus, par to, kā mainījusies viņu dzīve, uzsākot mācības augstskolā.

Matīss Elksnīts: „Esmu sācis savas studiju gaitas Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātē. Mācos Organizāciju un sabiedrības pārvaldes socioloģiju, īsāk sakot, vienkārši socioloģiju. Pirmais iespaids, mācoties LBTU ir pozitīvs, notiek ļoti daudz pasākumu, aktivitāšu, kas priecē.”

Evelīna Āboliņa: „Mācos Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātē (LBTU) programmā Lauksaimniecība. Lēnām pierodu pie studiju dzīves un pašām studijām — nosēdēt lekcijā 90 min no vietas, lekcijas mēdz būt arī piecos vakarā. Mans pirmais iespaids par LBTU bija tāds, ka es esmu atnākusi uz *visforšāko* augstskolu, jo studentu pašpārvalde sarīko visādus jautrus pasākumus. Pašas studijas - kā jau studijas—uzreiz *ķeras vēršim pie ragiem*. Daudz kas jāapgūst, jāiemācās no galvas. Mūsu programmā ir īpaši daudz prakšu, tāpēc jau vienu nedēļu pavadījām praksē, tur gan mums vairāk bija jāklausa, nekā jāstrādā. Esmu apmierināta, ka aizgāju studēt uz Jelgavu, nevis Rīgu, studentu pilsēta tomēr. Vienīgi tālu jābrauc.”

Keita Pērkone: „Mācos Rīgas Stradiņa universitātē par uztura speciālistu. Pagaidām man iet labi — kursabiedri ir ļoti atvērti, draudzīgi, un arī pasniedzēji ir *forši* un saprotoši. Nesen rakstījām pirmo kolokviju anatomijā. Bija stresīgs, bet kā vienmēr 12.tie saka — „tak saies”, un tiešām viss beidzās labi! Parāli studijām arī strādāju, un tas gan reizēm ir grūti, jo jāsabalansē laiks starp mācībām, darbu un atpūtu. Pirmais iespaids par studijām? Tieši tā, kā skolotāji teica — neviens tev neskries pakaļ un nebakstīs ar pirkstu. Pašam jāzina, kas un kad jādara. Galvenais — neko neatlikt uz pēdējo brīdi. Un jā, nekad nedomāju, ka teikšu šo, bet RSU nav grūti mācīties, ja dari visu laikā. Un, protams, laiks ballītēm ar vecajiem klasesbiedriem arī atrodas.”

Mārcis Šķēls: „Mani pirmie iespaidi, studējot Ekonomiku, politiku un sociālās zinātnes Boloņas Universitātē, Itālijā, ir ļoti pozitīvi. Esmu apmierināts gan ar studiju procesu, gan ārpusskolas dzīvi. Lekcijas ir patiešām interesantas un liek paskatīties uz jau iepriekš apgūto no cita, krietni detalizētāka, skatupunkta. Šajās pirmajās nedēļās bija patīkami arī iepazīties ar kursabiedriem - gan itāļiem, gan citiem ārzemniekiem. Esmu sapratis, ka Boloņa ir izcils studiju galamērķis. Tā ir pilsēta, kas ir pilna ar jauniešiem, dzīva, aktīva un

šķietami bez robežām. Uzskatu, ka mācību gads iesācies uz pozitīvas nots!”

Alise Romanovska: „Es studēju Latvijas Universitātes Banku augstskolā, studiju programmā „Starptautiskās finanses”. Man ļoti patīk tas, ko apgūstu, ir nedaudz neierasti mācīties angļu valodā, tomēr ļoti daudz ekonomikas principu liekās labāk izprotami svešvalodā. Mācību apjoms ir izaicinošs, daudz jālasa un jākonspektē īsā laika posmā, jo kursi mainās diezgan bieži. Skolas vide un cilvēki ir ļoti patīkami. Kurša biedri ir draudzīgi un pretimnākoši, profesori arī. Esmu ļoti priecīga par savu izvēli studēt starptautiskās finanses tieši šeit. Banku augstskola ir uz biznesu un menedžmentu motivējoša vide.”

Helēna Anna Rudzīte: „Es mācos zobārstniecību, un, jā, saka, tas nav viegli. Mācības ir intensīvas un prasa daudz pacietības, precizitātes un neatlaidības. Tomēr, ja patiešām patīk tas, ko dari, viss kļūst iespējams un sasniedzams. Studiju vide un ikdienas ritms ļoti atšķiras no ģimnāzijas — šķiet, ka skrienam nepārtrauktu maratoni, kurā gandrīz nav laika atelpai. Tāpēc es ieteiktu ikvienam rūpīgi pārdomāt savu nākotnes izvēli, jo studijas ir milzīgs ieguldījums nākotnē, kam jābūt vērtīgam sevī jau šodien.”

Māris Savickis: „Esmu uzsācis studijas LBTU Mežinženieru programmā. Pirmais iespaids ir ļoti pozitīvs, jo pasniedzēji ir diezgan atsaucīgi, kā arī notiek daudz un dažādas ārpusskolas aktivitātes un pasākumi.”

Madara Veckalniņa: „Iestājos Rīgas Stradiņa universitātē programmā - multimediju komunikācija. Jau vidusskolā 10.klasē parādījās interese par šo virzienu, kad sāku studēt, ātri sapratu, ka esmu veikusi pareizo izvēli. Sākums šķita piesātināts un sarežģīts, jo paralēli studijām arī strādāju, bet ir pagājis vairāk kā mēnesis, un viss ir pakāpeniski *„salicies pa plauktiņiem”*. Līdz šim ir bijuši pārsvarā radošie darbi - jāveido intervijas, preses relīzes, prezentācijas, infografikas, portfolio, jāskatās un jāanalizē kino filmas, ar fotoaparātu jātaisa foto galerija. Man ir paveicies ar kursabiedriem, ar kuriem ātri sadraudzējāties un stingri turamies kopā arī ārpus studijām. Esmu apmierināta un pateicīga par tik interesantu studentu dzīvi.”

Fantastiski, apburoši un perfekti — tā varētu sacīt pēc absolvētu teiktā. Jauna vide ne vienmēr ir briesmīga vai „baisa”, tas ir jauns sākums kam lielam un neredzētam. Lai absolventiem veicas tālākajā ceļā, bet mēs varam uzelpot, jo ir sācies jauns mācību gads!

Viviāna Ribakova-Roledere (12.a)

Literārais stūris

Grāmatām

Grāmata, ai, grāmata,
Mīļā un prātīgā draudzene!
Caur tevi man izziņāt pasauli,
Caur tevi man iemīlēt cilvēci.

Ai, grāmata, ai, grāmata,
Gaismas un taisnības aizstāve!
Grāmatai, jā, grāmatai...
Mūžam būs grāmatai pastāvēt!
Garīgus cilvēkus pārstāvēt!

Jēkabs Āboltiņš (12.a)

Redaktore: Viviāna Ribakova-Roledere

Redkolēģija:

Roberts Gusts Grasis, Pēteris Zariņš, Sabīne Zenčonoka,
Edvards Bruzguls, Sofija Bakmane, Sonora Viņaude,
Sibilla Jankauska, Laura Krampe, Anna Reitere, Līva Rēķe,
Elīza Kurcalte, Sindija Kolomeģina, Anete Jete Breča,
Elza Džuljeta Berga, Ulla Luīze Zelča, Loreta Ilonda Lazdiņa,
Alise Sidorenko, Elza Marta Žvagana, Nellija Rūnika, Paula Ozola,
Laura Pavlovska, Kristiāna Kartušina, Artūrs Audže,
Madara Paula Eglīte

Konsultante: Kristīne Lukaševica